

Weer of geen weer

Weer of geen weer dat is de vraag.

Iedereen kijkt uit naar de volgende sessie, vooral nu in juni de Tekentuin op zijn mooist is en de jasmijn in volle bloei staat. Model Shahaf, een kunststudee, maanden geleden geboekt en net aangekomen uit Israël, heeft zich er ook op verheugd.

Als coördinator van de tekensessies moet ik ook de weersomstandigheden in de gaten houden. Helaas is er 80 procent regen voorspeld door Weeronline, die per lokatie schattingen tot op een uur nauwkeurig doet. Binnenshuis tekenen is ten tijde van corona geen optie; het is immers onverantwoord om zo dicht op elkaar te zitten. Ik kijk nog op andere sites als Weerplaza, Weerslag, en Buienradar en natuurlijk KNMI of die wellicht optimistischer zijn.

In de loop van de week worden de voorspellingen gunstiger en ik volg de meteo's op de voet. De regenkansen nemen langzaam maar zeker af en ik wil tot het laatst wachten met de knoop doorhakken. Maandagavond ziet het er, op de valreep, toch goed uit: Dinsdag in Amsterdam: 0,1 mm regen vanaf 13.00 uur. Na een kort telefoontje met Sheila gaan direct de mailtjes en Appjes uit met het groene licht: De sessie kan toch doorgang vinden!

Het is nu dinsdag, de lucht is grijs en Shahaf doet haar poses. Met haar gitzwarte lange haar en witte jurk lijkt ze wel Sneeuwwitje. Op een houten bank staat ze tegen de achtergrond van jasmijnbloesem. Hoe teken je dat in tien minuten? Maar dan komt er bij mij een berichtje binnen. Wie zou dat zijn? Oh nee, het is Buienalarm: *Per direct kans op matige neerslag*. En ja hoor - het kan niet waar zijn - ik voel de eerste waterdruppels.

Ik kijk verstoord naar boven: *Maar dit is niet de afspraak!* Het model gaat stoer door en zegt: *I don't mind a few raindrops*. En ook wij tekenaars kunnen wel tegen een stootje. Regenjacks worden te voorschijn getoverd, capuchons gaan op en paraplu's klappen open. Zo kunnen we doorgaan! Een paar spatjes op het papier kan geen kwaad, dat staat bij aquarel zelfs wel artistiek, maar bij de tekeningen verschijnen er bij het gummen flinke vlekken.

Ineens komen de millimeters met bakken uit de hemel. Spatjes zijn stromen geworden. Aquarellen ogen nu heel nat-in-nat en schetsboeken beginnen te bobbelen. *In no time* proberen we de zaak veilig te stellen en haasten ons naar de poort van de tuin om te schuilen. Een opgewonden geklets in de groep. *Waarom heeft hij niet naar mij geluisterd?* hoor ik Ruth de waarzegster klagen. Er staan daar in de poorthal kasten vol met door de buurt afgedankte boeken. We hoeven

ons voorlopig niet te vervelen. Mijn oog valt op een interessante essaybundel *De Berg van Cézanne*, maar als ik na een paar minuten opkijk lijkt het al weer droog. *Mensen we kunnen weer!* klinkt het. *This is Dutch sense of humor* zeg ik tegen Shahaf.

Edgar Jansen

